

2. Enhver medlemsstat, der akcepterer bestemmelserne i konventionens afsnit III, kan senere meddele generaldirektøren, at den akcepterer bestemmelserne i afsnit II; fra den dato at regne, da en sådan meddelelse indregistreres af generaldirektøren, ophører bestemmelserne i konventionens afsnit III med at gælde for den pågældende medlemsstat, og bestemmelserne i afsnit II finder herefter anvendelse.

Afsnit II. Gradvis nedlæggelse af erhvervmæssigt drevne arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning mod betaling, samt regulering af andre kontorer.

Artikel 3.

1. Erhvervmæssigt drevne arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning mod betaling, som defineret i artikel 1, stk. 1 (a), skal nedlægges inden for et begrænset tidsrum, der fastsættes af den kompetente myndighed.

2. Sådanne kontorer må ikke nedlægges, før der er etableret en offentlig arbejdsanvisning.

3. Den kompetente myndighed kan fastsætte forskellige frister for nedlæggelse af kontorer, der betjener forskellige befolkningsgrupper.

Artikel 4.

1. Indtil de erhvervmæssigt drevne arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning mod betaling, kan nedlægges,

(a) skal de være undergivet den kompetente myndigheds tilsyn; og

(b) må de kun opkræve sådanne gebyrer og udgifter, som er forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed eller fastsat af denne myndighed.

2. Et sådant tilsyn skal i særdeleshed være rettet mod afskaffelse af enhver form for misbrug i forbindelse med den virksomhed, der udøves af erhvervmæssigt drevne arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning mod betaling.

3. I dette øjemed skal den kompetente myndighed forhandle med de pågældende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

Artikel 5.

1. Der kan af den kompetente myndighed i ganske særlige tilfælde gives dispensation fra bestemmelserne i nærværende konventions artikel 3, stk. 1, for så vidt angår kategorier af personer, nøje afgrænset ved nationale love eller administrative forskrifter, for hvis vedkommende der ikke let kan etableres anvisning inden for rammerne af den offentlige arbejdsanvisning, men kun efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

2. Ethvert arbejdsanvisningskontor, der foretager anvisning mod betaling, og for hvis vedkommende der er meddelt dispensation i henhold til nærværende artikel,

(a) skal være undergivet den kompetente myndigheds tilsyn;

(b) skal være i besiddelse af en årlig autorisation, der skal fornyes efter den kompetente myndigheds skøn;

(c) må kun opkræve sådanne gebyrer og udgifter, der er forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed eller fastsat af denne myndighed;

(d) må kun anbringe eller hverve arbejdere i udlandet, såfremt det har fået tilladelse hertil af den kompetente myndighed, og under forhold, der er fastsat i de gældende love eller administrative forskrifter.